Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

Nr. 1. Den 1. Oktober 1878. 28. Aargang.

Tale af Ældste Wilford Woodruff,

holdt i Tabernaklet i Saltsøstaden den 30te Juni 1878.

(Fra «Deseret News.»)

Der er et Princip, som jeg føler mig tilbøjelig til at tale nogle faa Ord om, i Forbindelse med hvad Broder Rich har sagt, nemlig Troes-Principet.

(Taleren læste derpaa Hebræerbrevets 11te Kapitel.)

Jeg har taget mig den Frihed at læse denne Fortegnelse over de Velsignelser, som de gamle Guds Mænd erholdt formedelst Troes-Principet; hvilket Princip er ligesaa nødvendigt for Folket idag af denne Generation, som for noget Folk i nogen Tidsalder af Verden. Vi kunne fortsætte med at opregne Følgerne og Virkningerne af Troes-Principet, lige indtil denne Dag. Thi ved Tro, modtog Joseph Smith Meddelelser fra Gud i Himlen. Ved Tro modtog han Optegnelserne af en Engel, og oversatte dem formedelst Urim og Thummin i sit eget Sprog; de ere senere blevne oversatte i mange forskjellige Sprog. Ved Tro lagde han Grundvolden til denne Kirke, ligesaa vel som Noah byggede Arken ved Tro, og modtog dens Fylde. Ved Tro profeterede han, og efterlod en Beretning, som er bleven givet gjennem hans Mund, til Jordens Indbyggere, den indeholder Aabenbaringer fra Gud, som endnu skulle opfyldes. Testamentegiveren er død, men hans Testamente er i Kraft til hele Verden. Det var ved Tro, at denne Kirkes Ældste forlode deres Hjem og Familier og gik, dengang de bleve kaldte, til fremmede Nationer, uden Penge, uden Lærdom eller Erfaring, for at prædike Guds Riges Evangelium, til denne Generation og advare Jordens Beboere om de Straffedomme som Gud havde bestemt til denne Verden, og som vilde overgaa de Ugudelige. Tro er nødvendig for de Sidste Dages Hellige, tal ikke om den ydre Verden, med Hensyn til at læse og tro de guddommelige Sandheds Optegnelser som vi have; og der forlanges af den kristne Verden at den virkelig skal tro denne Beretning, Biblen, tro, at Herren, gjennem sine Tjenere, siger

hvad han mener, og mener hvad han siger. Der forlanges Tro af de Sidste Dages Hellige til at udføre deres Pligter antagelige for Gud; thi vi maa, i denne Uddeling, vandre ved Tro og ikke ved at se, ligesaa meget som Guds Folk i nogen foregaaende Uddeling. Og dette Princip skulle vi udøve og leve ved. Nogle af de Aabenbaringer, som Gud har givet til os udpeger Verdens fremtidige Tilstand og forudsiger i Korthed hvad der vil finde Sted i Verden. Disse Spaadomme bleve udtalte af hellige Mænd, drevne ved den Hellig Aand; og skjøndt de Mænd ere gaaede bort, vil ikke en Tøddel eller Bogstav forgaa af deres Ord, eller fejle i Opfyldelse. Uagtet al den Vantro og Gudsfornegtelse i den nyere Verden er der dog ikke noget levende Menneske, som kan udpege nogen Aabenbaring, lige fra den første, fra Gud til Mennesket, i Fader Adams Dage, til nærværende Tid, uden at den er eller skal opfyldes saa hurtig som Tid og Lejlighed tillader. Gud lever. Disse Aabenbaringer som ere give gjennem Mænd, som vare inspirede af den Hellig Aand ville opfyldes, selv om Følgerne ville bevirke Ødelæggelse af den nulevende Generation. Da Jesus bragte Evangeliet til sin Faders Hus, Jøderne, forkastede de ham og det Livsens Ord, han lærte dem. Han fandt dem iøvrigt seende hen til deres Shiloh's Komme i en Konges Skikkelse, en Magthaver, der skulde besidde stor Magt, ja Kraft til at befrie dem fra det romerske Aag. De drømte ikke om at han vilde komme i deres Midte som Barnet i Bethlehem, der skulde fødes i en Stald og vugges i en Krybbe, en Mand, der skulde prøve Sorg og blive bekjendt med Kummer og Smerte, og til sine Diciple vælge ulærde Fiskere af simpel Herkomst. Og skjøndt han var deres Frelser og Konge, der vilde forløse og befrie dem og give dem Fredens og Frihedens Evangelium, foragtede de ham dog i deres Forfængelighed og Stolthed, forfulgte ham, og udgød tilsidst hans Blod. Men blev der nogensinde talt et Ord af ham angaaende deres Tempel og Nation, som ikke er bleven bogstaveligt opfyldt? Jødernes Historie, som beskriver deres Herligheds og Magts Dage, da de holdt Urim og Thummin, Livkjortelen, Præstedømmet og da de ofrede til Herren, sammenlignet med Jesu Profetier om deres Ødelæggelse og deres Adsplittelse er i sig selv nok til at lære hvert vantro Sind at der er Sandhed i Guds Aabenbaringer til Mennesket. Jøderne ere blevne traadte under Fødder af Hedningerne i 1800 Aar i Opfyldelse af hvad Moses sagde til dem, og de ere kuldkastede som en Nation, og førte fangne til andre Nationer, ere blevne forhaanede af Hedningerne lige ned til vore Dage. I kunne begynde med Begyndelse og, for Exempel, se hvorledes hine store Byer, som fordum vare til i Pragt og Glands, og som vare byggede til at trodse Tiden, saasom: Ninive, Theben, Tyrus, Sidon, Memfis og Babylon, hvor ere de, og hvad er der bleven af dem? De ere borte, deres Historie ligesom begravet i Forglemmelse, og dette i Opfyldelsen af Profetierne. Ja, nogle fattige men retskafne Profeters og Apostles Ord, som vare oprejste for at forkynde Evangeliet til Jordens Beboere, men bleve forhaanede og forkastede, ere blevne opfyldte og den Ulydige og Ugudelige er gaaet til. Dommen for deres Gjerninger her i Kjødet. I kunne spore Verdens Historie fra Adams Tid indtil nærværende, jeg kan udfordre hvilketsomhelst Menneske til at udpege en eneste Spaadom udtalt af inspirede Mænd, opreiste af Gud, som ikke er, eller vil blive op-

fyldt i sin bestemte Tid, og dersom Hedningerne idag vilde læse disse Aabenbaringer fra Gud og sætte Tro til dem, vilde de ikke længere undre sig, naar de kom iblandt os, ved at se disse Dale, i en Udstrækning af 600 Mile, opfyldt med Stæder, Byer, Blomster og Frugthaver, Templer og Tabernakler samt hyggelige Boliger. Men det er en Kjendsgjerning at Vantro har faaet Overhaand i den kristne Verden og Mennesket har aandeliggjort Skrifterne, indtil der ingen Tro er i ham, og han ingen Tro har paa Gud, ejheller paa den bogstavelige Opfyldelse af Guds Aabenbaringer til Mennesket. Dette er hvad der fejler Verden idag. Biblens Spaadomme kunde aldrig være blevne opfyldte hvis ikke Herren, i disse sidste Dage, havde oprejst en Profet som et Redskab i sin Haand til atter at grundfæste Evangeliet paa Jorden, og samle Israels Hus sammen til Dalene mellem disse evige Bjerge, overensstemmende med hans Forordning til gamle Fader Jakob. Hans Sæd har endog faaet denne vestlige Ørken til at blomstre som en Rose og frembringe: „Fyrretræ, Kintræ og Buxbom tillige, til at pryde min Helligdoms Sted med.“ Hele dette Folks Historie er bleven forudsagt af Profeten Esaias, for Tusinder af Aar siden, og den har stadig rykket frem lige fra Begyndelsen indtil Nærværende. Og vil Herren standse her? Nej, hvadenten Menneskene tro det eller ej, skal dette i Skriften saa ofte omtalte Zion opstaa og iføre sig sin smukke Klædning; disse Bjerg-Dale skulle fyldes med Guds Hellige, og Templer opføres til hans hellige Navn, for at berede Tiden da: „Hedningerne skulde se dit Lys, og Kongerne Klarheden af det Skin, som er opgangen over Dig.“ Den Tid vil komme da Nationerne ere fuldstændig advarede af Guds Tjeneres Prædiken, og hans Straffedomme begynde at blive udgydte over Verden i Opfyldelsen af Johannes Aabenbaring. Tro er hvad den vantro Verden behøver at udøve paa Gud og hans Aabenbaringer til Mennesket; men, som jeg har sagt, hvadenten vi gjøre det eller ej, vor Vantro vil ikke vende Guds Planer hverken til den ene eller anden Side.

Gud har atter gjengivet sit Evangelium han har oprejst Mænd og befalet dem til at gaa ud og prædike det i Verden; de have gjort saa næsten i et halvt Aarhundrede, lige siden denne Kirkes Organisation. Den blev organiseret ved Aabenbaring med Apostler, Profeter, Evangelister Hyrder og Lærere, Principerne bleve lærte ved Aabenbaring med Apostler, Profeter, Evangelister, Hyrder og Lærere, Principerne derom bleve lærte ved Aabenbaring, de samme som Jesu og Apostlene lærte, der er ikke nogensomhelst Forandring. Herren aabarede kun eet Evangelium til Jordens Beboere i hvilkensomhelst Tidsalder, og vil ejheller; Evangeliet er det samme igaar, idag og for bestandig og dets Principer ere: Tro paa den Herre Jesum Krist, at han lever, og at han døede som en Gjenløsning for Verdens Synder, Daab til Syndernes Forladelse ved Neddyppelse og Begravelse i Vandet af Een, der har Myndighed fra Gud, paa det at du maa opstaa i et fornyet Levnet ifølge Jesu Vidnesbyrd og da modtage den Hellig Aand ved Haandspaalæggelse, som indlemmer og bekræfter de Troende som Medlemmer af Guds Kirke; og naar du er født af Vand og Aand, da kan du indgaa i Guds Rige, og efterat være født af Vand og Aand kan du se Guds Rige. Saadanne Troende, naar de modtage den Hellig Aand, modtage de Inspiration, Aabenbaring og Lys derom. Vore Øjne og Ører kunne bedrages af Menneskenes List og Kunstgreb, men den

Hellig Aand bedrager intet Menneske. Den bærer Vidnesbyrd om Faderen og Sønnen og den bærer Beretning om Evangeliets Sandheder til dem, som besidde den. Herren har aldrig havt en Kirke paa Jordens Overflade, ligefra dens første Organisation til idag, medmindre den blev organiseret ved Aabenbaring med Apostle, Profeter, Hyrdere og Lærere, begavede med det hellige Præstedømme, hin Magt befuldmægtiget fra Gud til Mennesket, hvilket bemyndiger ham til at handle for Gud; og uden dette Præstedømme har ingen Mand havt Rettighed til, fra den Dag, da Verden rullede ind til Tilværelse indtil nu, at administrere i nogen af hans hellige Huses Ordinancer, vor himmelske Faders Evangelium, den evige Gud, Jødernes Elohim og Hedningernes Gud, og Alt, hvad han nogensinde har udført lige fra Begyndelsen af er udført ved og formedelst hint Præstedømmes Kraft, hvilket Præstedømme er „uden Fader, uden Moder, uden Slægtregister, havende hverken Dages Begyndelse eller Livs Ende," og hans Tjeneres Vidnesbyrd, hvem holde dette Præstedømme, er bindende, værende en Livslugt til Liv eller en Dødslugt til Død. Det var ved dette Præstedømmes Kraft at de tolv Apostle i gamle Dage gik ud i Verden for at prædike Evangeliet og det var formedelst dette Præstedømme, som de holdt, at Menneskene, naar de forkastede dem, ogsaa forkastede ham, som sendte dem, og følgelig bragte Fordømmelse over sig selv. Lys er atter kommet til Verden, men Menneskene elske hellere Mørket end Lyset, fordi deres Handlinger ere onde. Følgelig hviler denne Fordømmelse over Verden, thi Følgerne af Evangeliets Forkastelse maa ramme Verden i denne sidste Uddeling, saa vel som de gjorde i de tidligere, i Noah, Lots og Frelserens Dage.

Som jeg sagde før, saa siger jeg igjen, Kristi Evangelium fordrer Tro til Stadighed, thi intet Menneske kan forblive trofast til Enden uden dette. Gud har for anden Gang lagt sin Haand paa Værket for at opbygge det Rige, som det var Daniel tilladt at se i Synet, og for at grundfæste det Zion paa Bjergene som Esaias saa. Han har lagt sin Haand for sidste Gang paa Værket for at samle alle Ting til Eet, de som ere i Himmelen og paa Jorden udi Kristo. Dagen er kommen, da Herren har udsendt et Opraab og en Forkyndelse for at advare Nationerne om at berede sig til hans anden Tilkommelse; og Tegnene baade i Himlen og paa Jorden antyde alle at Menneskenes Søns Tilkommelse er nær for Haanden. Intet Menneske kjender Dagen eller Timen da Kristus vil komme men Slægten er tydelig udpeget og store Omvæltninger ere nær for Haanden. Gud kommer store Babylon ihu og raaber til Jordens ugudelige Indbyggere at omvende sig fra deres Synder og vende sig til ham. Denne Generation hvori vi leve er en ugudelig syndig Slægt, Ugudelighed og Vederstyggelighed er i Tiltagen og Jorden har begyndt at sukke under Menneskenes onde Gjerninger. Himlene sørge over Menneskenes Børns Ulydighed og Uretfærdighed, og der staaer skrevet at Englene vente paa deres Steder i Templet paa at den Tid vil komme da de skulle ud og høste Jorden. Straffedomme ere ivente for Verden, men de agte ikke derpaa og bryde sig tilsyneladende ikke derom. Med Ild og Sværd vil Herren gaa i Rette med alt Kjød ligesom og Profeten siger angaaende denne Tildragelse: „Herrens Slagne vil blive mange;" og dette vil

komme over Verden paa en Tid, da de mindst vente det, naar de vilde raabe Fred og ingen Fare, men ak! Freden vil forlade dem og de blive overladte til at fortære og tilintetgjøre hverandre. Alt dette er forudsagt og meget er skreven i disse Aabenbaringer, givne i vore Dage, og de ere allerede opfyldte lige for vore Øjne; og de ville vedblive at opfyldes indtil Alt, som er forudforkyndt er gaaet i Opfyldelse. Jeg ønsker derfor at sige til de Sidste Dages Hellige: Øv Tro paa Gud og hans Aabenbaringer, overvej dem naar I læse dem og bed alvorlig om at komme til den rette Forstaaelse af hvad Gud har aabenbaret, saa at I kunne voxe op til Guds Lys og Kundskab og indse Vigtigheden af at leve Eders hellige Religion samt at leve oprigtigt for ham, samt for alle Mennesker; baade Jøder og Hedninger, Hellige og Syndere ville blive dømte efter deres Gjerninger gjorte i dette Liv, og for den Lejlighed vi have havt til at gjøre os bekjendte med Guds Vilje angaaende os, men som vi tillade at gaa ubenyttet hen, kunne vi ikke vente andet end drages til Ansvar for. Det tilkommer visseligen os, som have paataget os Kristi Navn at vandre oprigtig for Heren, thi vi kunne ikke undfly hans straffende Haand, dersom vi forkaste det Lys vi engang have annammet. Vor Forbandelse vil være langt større end dem, som aldrig annammede Evangeliets Principer hvis vi falde fra eller formedelst Ligegyldighed tillader denne Verdens Sorger og Bekymringer at faa kvalt den gode Sæd, som er plantet. Vi have „smagt Guds gode Ord og den tilkommende Verdens Kræfter;" vi kjende Mesterens Vilje, og dersom vi ikke gjøre den ville vi „faa mange Hug". Den religiøse Verden taler om uvæsentlige Principer, men der er ikke noget Saadant existerende i den Herre Jesu Kristi Evangelium. Han fordrer at vi skulle adlyde de samme Love, som han adlød, og som han lærte, da han levede paa denne Jord. Hvorfor gik han ned i Jordans Flod og lod sig døbe af Johannes? „For at fuldkomme al Retfærdighed." Det er en retfærdig Lov, den tilhørte ham, og hans Exempel er i Kraft til Alverden. Ingen kan indgaa i Guds Rige uden han er født af Vand og Aand, men maa blive dømte og ligge i Graven indtil den sidste Opstandelse og da træde frem og modtage en telestial Herlighed; men intet Menneske vil modtage en celestial Herlighed med mindre det sker gjennem Guds Huses Ordinancer. Jesus underkastede sig hin Handling for at han kunde give Exemplet, han var den Vej, som Andre have at følge. Jøderne forkastede som jeg sagde før, Kristus og det Evangelium han bragte til dem, og de udgød hans Blod. De have udsonet Straffen for deres Misgjerning i de sidste 1800 Aar. Det koster Noget at udgyde uskyldigt Blod, det koster Noget at udgyde Profeternes og Apostlenes Blod. Jeg har undertiden tagen mig den Frihed at udtrykke mine Anskuelser angaaende Udgydelsen af Joseph Smith's og andre Profeters Blod. Det har kostet denne Nation (Amerika) fire Aars Krig og lagt næsten halvanden Million Mennesker i Støvet og det har ogsaa kostet Millioner paa Millioner af Dollars som har dannet en Statsgjæld, som Nationen aldrig vil leve og tilbagebetale. Dette er Wilford Woodruffs Tro, og jeg tænker jeg har Ret til at have min Tro angaaende denne Sag. Jeg siger derfor, at det koster Noget at udgyde retfærdige Mænds Blod saavel i denne, som i enhver foregaaende Tidsperiode. Mit Vidnesbyrd er at Straffedomme ere Babylon ivente, Straffedomme ere ivente

for den kristne Verden, og dersom Folket vil læse deres Bibel, ville de finde at disse Forklaringer ere nedstrevne; og disse Straffedomme ville forøges indtil Verden er renset fra Ugudelighed. Og jeg siger til den ganske Verden: omvend Eder fra Eders Synder og bliv døbt til deres Forladelse, saa at I kunne modtage den Hellig Aand ved Haandspaalæggelse og blive frelste i Guds Rige. Uden at efterkomme disse Fordringer kunne I ejheller indgaa der, hvor Gud og Kristus bo, i en Verden uden Ende, thi disse Ting ere blevne os kundgjorte af ældre og nyere Profeter.

Derfor afhænger Eders, saavelsom min, evige Skjæbne, vor fremtidige Stilling gjennem Evighedens Evigheder, af de faa Timer, Dage og Uger vi tilbringe i dette Liv. Dersom jeg nogensinde erholder fuld Frelse vil det være ved at holde Guds Love. Dersom jeg synder mod Gud og Mennesket vil jeg have at bøde derfor, og saaledes er det ogsaa med Eder og hele Verden. Dette er Jesu Kristi Evangelium; dette er Guds Zion, og hvad I allerede se fuldført i denne Ørken er i Opfyldelsen af Guds Aabenbaring. Guds Haand har ledet denne Kirke fra dens Barndom indtil Nærværende; Gud vil vedblive at lede dens Anliggender, og der er ingen Magt paa eller under Jorden, som nogensinde kan standse dens Fremgang, thi Gud selv har erklæret at de Sidste Dages Helliges Zion aldrig skal blive omstyrtet, men tvertimod har han sagt gjennem Profeten Esaias Mund: „Thi hvilket Folk og Rige, som ikke vil tjene Dig skal fordærves, og de Folk skulle visseligen ødelægges." En meget streng Lærdom at lære af en ydmyg Guds Mand. Ikke destomindre vil Tiden bringe det dertil og det er ikke i Menneskenes Magt at forhindre det. Jeg er en fast Troer paa Aabenbaring. Jeg er en Troer, ligefra min Hovedisse til mine Fødders Saaler, med al den Aand og Kraft, som er i mig at Gud vil fuldbringe enhver Ting, som han har udtalt gjennem sine Profeter, ældre og nyere, indtil den mindste Tøddel eller Bogstav.

Inden jeg slutter mine Bemærkninger ønsker jeg at bære mit Vidnesbyrd for denne Menighed og for de tilstedeværende Fremmede at Joseph Smith var den levende Guds Profet, han var oprejst af Herren, og lagde Grundvolden til denne Kirke. Han levede for at fuldføre det Værk han var kaldet til. Han modtog Præstedømmets Nøgler fra Peter, Jakob og Johannes, og Indsamlingens Nøgler til at samle det adspredte Israel modtog han af Moses, det fordums Israels Leder. Profeten Elias besøgte ham ogsaa og beseglede Nøglerne paa ham „til at omvende Fædrenes Hjerter til Børnene og Børnenes Hjerter til Fædrene", hvilket var i Opfyldelsen af en Spaadom af Profeten Malachias. Han modtog ogsaa det aaronske Præstedømmes Nøgler af Johannes den Døber, hvilket Præstedømme tilhører Kirkens timelige Forvaltning. Efter at have udført dette Værk beseglede han sit Vidnesbyrd med sit Blod, gik hinsides Sløret, hvor han, i Forening med de Brødre, som ogsaa ere gaaede der, endnu er beskjæftiget med det samme store Værk. Han arbejder endnu ved dette Præstedømmes Kraft, som han modtog paa Jorden og som han vil vedblive at holde gjennem al Evighed; og dette vil blive Tilfældet med enhver trofast Guds Mand, som respekterer sin Kaldelse og Præstedømme medens han vandrer hernedentil.

Maa Gud velsigne Eder, mine Brødre, Søstre og Venner, med sin Hellig Aand og skjænke Eder Tro paa Gud og hans Aabenbaringer, saa at I

kunne blive ledte til at udføre hans Vilje medens I leve paa Jorden. Men hvadenten I leve og blive saaledes velsignede eller ej, er mit Vidnesbyrd at Herrens Ord vil blive opfyldt; maa det ske, er min Bøn i Jesu Navn. Amen.

Napoleon den Første.

For nogen Tid siden stod jeg ved den af Guld og Glimmer straalende Grav af den gamle Napoleon, og betragtede den af sort ægyptisk Marmor forfærdigede Ligkiste, hvori Asken af denne rastløse Mand hviler. Jeg lænede mig til Balustraden og overtænkte denne, Aarhundredets største Krigers Løbebane.

Jeg saa ham vandre ved Seinens Strande, grundende paa Selvmord. Jeg Jeg saa ham i Toulons; jeg saa ham knuse Pøblen i Paris's Gader; jeg saa ham i Spidsen for Italiens Armè; jeg saa ham marschere over Lodi-Broen, med „Trefarveren" i sin Haand; jeg saa ham i Pyramidernes Skygge i Ægypten; jeg saa ham bestige Alperne; jeg saa ham ved Marengo, ved Ulm og Austerlitz. Jeg saa ham i Rusland, hvor Sneens Infanteri og Vindens Kavalleri adspredte hans Legioner, ligesom Vinterens visnede Løv; jeg saa ham lide Ulykker og Nederlag ved Leipzig — dreven af Millioner Bajonetter tilbage til Paris — greben som et Rovdyr — forvist til Elba. Jeg saa ham rømme og tilbagetage Kejserdømmet ved sit Snilles Styrke. Jeg saa ham paa Vaterloos forskrækkelige Slagmark, hvor Alt forenedes for at styrte deres forrige Konges Lykke. Og jeg saa ham paa St: Helena, med sine Hænder paa Ryggen betragtende det stille og alvorlige Hav.

Jeg tænkte paa den store Mængde han har gjort faderløse, paa de Taarer, som fløde for hans Ære og Rygte, og paa den eneste Kvinde, som elskede ham, bortskudt fra hans Hjerte med Ærgjerrighedens kolde Haand. Og jeg sagde: Jeg vilde hellere have været en fattig Landmand, hellere levet i en Hytte, med en Vinranke over Døren, og se Druerne modnes ved Høstsolens Kys, jeg vilde hellere være denne fattige Landmand med en elsket Mage ved min Side, og mine Børn paa Knæet, omfavnet af deres Arme og til Slutning gaaét ned i en stille Grav, end at have været denne kejserlige Personlighed, repræsenteret i Magt og Mord.

Skandinaviens Stjerne.

Den 1. Oktober.

Gjerninger tale højere end Ord.

Det er et gammelt Udsagn at „Gjerninger tale højere end Ord". Udsagnet er imidlertid ikke mindre sandt paa Grund af sin Alder. I ethvert Træk af det menneskelige Liv bekræftes dets Sandhed. Det er ens med Hensyn til Høj eller Lav, Rig eller Fattig, Hellig og Synder, dem, som tjene Gud, og dem, som ikke tjene ham. De Høje og Rige blandt Menneskene, forbarme de sig ikke i deres Ord over den Fattige og Svage? Men ville I kjende deres Medlidenheds Ægthed, da henvend Eder til dem om Hjælp i Nøden. I ville derved erfare deres Hjerters virkelige Følelser, ikke alene i Ord, men i Gjerninger. Vi bekjende os at være Sidste Dages Hellige; men stemmer vort Liv og Levnet overens hermed? Leve vi efter det Lys og Kundskab vi have annammet? Eller tilintetgjøre vore Handlinger vore Ord? Lad os, for et Øjeblik drage os selv frem for vor egen Samvittigheds Domstol, og se hvorledes Sagen forholder sig med os som Hellige. Tro vi idag paa Evangeliet som aabenbaret i sin Fylde? Erkjender vi dets Kraft, og ønske vi at nyde alle de Velsignelser det forjætter? Hvis saa er, maa vi opfylde alle dets foreskrevne Betingelser. „Ikke Alle, som raabe Herre, Herre, skal indgaa i min Faders Rige, men dem, som gjøre min Faders Vilje". Her kræves Gjerninger, ikke Bekjendelse med Ord alene. Hvad er Faderens Vilje? Han har gjort os bekjendt med sin Vilje ved Inspirationens Stemme, og ved hans Tjeneres Stemme, som ere kaldte til at arbejde i hans Vingaard. I denne Retning kunne vi ikke undskylde os med Uvidenhed, thi han har bekjendtgjort sin Vilje for os, saa vidt som vor Attraa har været oprigtig, og mere Kundskab vil blive meddelt, hvis det er nødvendigt. Elske I Herren? Jesus siger: „Dersom I elske mig holde I mine Befalinger." Her se vi atter at Ord er af mindre Betydning og Handling betragtes som Fortjenestens Banner: Lydighed til Guds Vilje, som Betingelse for Belønningen. Tro vi paa det Princip i Evangeliet, som kaldes Tiende, og at Gud fordrer Lydighed til samme? „Handlinger tale højere end Ord". Tro vi paa Indsamlingens Princip? hvis det er Tilfældet, hvorledes udvise vi denne Tro? Paulus siger: „Vis mig Din Tro uden Gjerninger, og jeg vil vise Dig min Tro i Gjerninger;" og „Troen uden Gjerninger er død", han antyder at der er ingen Tro uden Gjerninger. I disse Ting gavne vore Ord os kun lidet, men vor trofaste Udførelse af vor Pligt, vore Handlinger, som tilsigte at forene de Hellige i Zion tale højt, og udvise en Tro paa dette Princip, som ikke kan betvivles eller misforstaaes. Troe I at Præstedømmet er gjengivet, og dets Magt og Myndighed bliver udøvet af dem, som arbejde paa at undervise Eder om Guds Rige? I behøve ikke at svare med Ord, thi Eders Gjerninger svare højere end Eders Ord muligen kunne. Sidste Dages Hellige! Lad Eders Gjerninger altid tale til Eders Bedste, og udvise at I have Tro paa Guds Værk. Arbejd saaledes for Sandhedens Udbredelse, og Retfærdighedens Afsløring, at Eders Handlinger kunne

bevise Eders Hengivenhed dertil. Arbejd fremad, for Guds Zions Interresse, „Thi Menneskenes Søn skal komme i sin Faders Herlighed med sine Engle, og da skal han betale hver efter sine Gjerninger.

Ankomst.

Den 24de dennes ankom her til Byen Ældsterne Goudy Hogan, Orderville; N. P. Rasmussen, Levan; Jørgen Frandsen og Christian Jensen, Mount Pleasant; Lars Svendsen, Moroni; John A. Halvorsen, Saltsøstaden; den 25de dennes ankom Ældsterne L. M. Olsson og N. M. Anderson, Ephraim; de to Sidstnævnte havde opholdt sig en Dag i Liverpool. De have havt en god Rejse paa 18 Dage fra Saltsøstaden til Kjøbenhavn.

De ere kaldede af Kirkens Præsidentskab som Missionærer til Skandinavien; vi byde dem velkomne og ønske Herrens Velsignelse over dem og deres Arbejde.

Beskikkelse.

Ældsterne Gaudy Hogan og John A. Halvorsen kaldes til at arbejde i Kristiania Konference; N. P. Rasmussen og Chr. Jensen i Kjøbenhavn Konference; Lars Svendsen og Jørgen Frandsen i Aarhus Konference; N. M. Anderson i Aalborg, og L. M. Olson i Stockholm Konference.

N. C. Flygare,
Præsident over den Skandinaviske Mission.

Konferencemødet i Kjøbenhavn

afholdes Lørdagen den 12te Oktober, Kl. 8 Aften, i Forsamlingslokalet i Store Regnegade 26, og fortsættes næste Dag 10—12 Form., 2—4 og 6—8 Efterm. i Hr. Hansen-Gissemanns store Lokale, Bianco Lunos Sideallee, Frederiksberg.

Korrespondance.

England.

Liverpool, den 14 Sepbt. 1878.

Præsident N. C. Flygare.

Kjære Broder.

Dampskibet „Wyoming" afgik herfra idag ved Middagstiden og havde 618 Sidste Dages Hellige ombord, hvoraf 218 vare fra Skandinavien og 17 Ældste fra Zion. H. W. Naisbitt blev før Dampskibets Afgang beskikket som deres Leder og D. Mc Arthur og Alfred Hanson hans Raadgivere. Vejret har været meget gunstigt lige siden vi rejste fra Kjøbenhavn, og i England har det været varmt og klart hele Tiden; medens vi have været her er der ikke faldet en Draabe Regn, hvilket er meget sjeldent i Liverpool, især paa denne Tid af Aaret. Rejsen fra Hull var meget udmærket, og alle Passagererne vare fuldt optagne med at lægge Mærke til de smukke Landskaber vi kjørte

igjennem, saavel som de lange Strækninger af Fabriksstæder, som vi kom forbi, hvilke udviste en Virksomhed, som er forbavsende for dem, som ser dem for første Gang. I de tre Dage, som Passagererne opholdt sig i Liverpool havde de Lejlighed til at se meget, som de aldrig før havde set, og de have nu meget at tale om paa Resten af Rejsen, og uden Tvivl længe efter. Alle, som havde noget med os at gjøre, mødte os med stor Velvilje, og da vi rejste herfra, var der mange, som nedbade Herrens Velsignelser over os, og ønskede os en lykkelig Rejse.

Med en venlig Hilsen til alle de Hellige, forbliver jeg Din Ven og Broder

A. W. Carlson.

— Ifølge Telegram fra New York er Guion Liniens Dampskib „Wyoming", som afgik fra Liverpool den 14de dennes med Emigranterne, ankommet til New York den 24de dennes Eftermiddag Kl. 4.

John Whitmer's Død.

Vi optage, fra «Deseret News», følgende Brev fra Dr: Wilhelm Poulsen, dateret Ovid, Bear Lake County, Idaho den 31te Juli 1878:

Jeg modtog idag et Brev fra Frøken Sahra Whitmer i Far West, Missouri, hvori hun underrettede mig om hendes Faders John Whithmers Død. Han var En af de otte Vidner om Pladerne, hvorfra Mormons Bog blev oversat. Hun skriver:

Jeg skriver i denne Morgenstund til at udføre et smertefuldt Arbejde, nemlig at underrette Dem om min kjære Faders dødelige Bortgang den 11te dennes (Juli). Faders Sygdom var Betændelse i Lungerne, Hjertet og Maven. Han døde meget rolig. Jeg har den store Trøst at vide at han var beredt til at møde sin Gud.

„Kun nogle faa Dage før sin Død spurgte han mig naar jeg antog de vilde komme. Han længtes altid efter at se Dem. Jeg besøgte Richmond strax efter Orkanen og det var virkeligt et nedslaaende Syn at betragte Byen. Onkel David (David Whitmer, En af de tre Vidner,) er omtrent kommet sig fra sin Skade og viser sig atter paa Gaden."

Saa meget af Sahra Whitmers Brev. I April Maaned besøgte jeg dette sidste af de otte Vidner, i hans Bolig i Far West. Paa John's Landejendom ligger Grunden til Far West Templet, og Hjørnestenen er lagt af graa Sandsten. Et lille Stykke Vej fra John Whitmers Bolig, finde vi Profetens Joseph Smith's Hus, hvori han og hans Familie boede; og i det tilgrændsende County er den smukke Dal Adam-Ondi-Ahman. John Whitmer modtog mig som en kjærlig Fader vilde modtage en Søn, og svarede mig gjerne paa alle mine Spørgsmaal. Jeg sagde: „Jeg ved at Deres Navn er vedføjet Mormons Bogs Vidnesbyrd at de har set Pladerne."

Han. Det er saaledes og Vidnesbyrdet er sandt.

Jeg. Haandterede De Pladerne med Deres Hænder?

Han. Ja, jeg gjorde saa.

Jeg. Vare de af en materiel Substants?"

Han. Ja, saa materielt som Noget kan være.

Jeg. Vare de tunge at løfte?

Han. Ja, eftersom De ved at Guld er et tungt Metal, vare de meget tunge.

Jeg. Hvor store vare Bladene?

Han. Saa vidt som jeg husker 8 Tommer lange og 6 til 7 Tommer brede.

Jeg. Vare Bladene tykke?

Han. Ja, netop saa tykke at Skrifttegnene kunde indgraveres paa begge Sider.

Jeg. Hvorledes vare Bladene sammenføjede?

Han. Med 3 Ringe, hver i Form som et D, med den rette Linie vendt mod Midten.

Jeg. Paa hvilket Sted saae De Pladerne?

Han. I Joseph Smith's Hus, hvor han gjemte dem.

Jeg. Vare de bedækkede med et Klæde?

Han. Nej, han overleverede os dem ubedækkede i vore Hænder og vi vendte Bladene tilstrækkelig for at tilfredsstille os.

Jeg. Vare de otte Vidner nærværende paa samme Tid?

Han. Nej. Dengang da Joseph viste os Pladerne, vare vi Fire nærværende i Værelset, og en anden Gang viste han dem for de andre Fire.

John Whitmer var omtrent 77 Aar gammel. Han fortalte mig at han ikke skulde leve og se Kristi anden Tilkommelse eller Zions Gjenoprettelse i Jackson County, Missouri; Joseph Smith gav ham engang følgende Velsignelse:

„Du skal leve og opnaa en god gammel Alder og Du skal vandre over alle Dine Fjenders Støv. Dernæst skal Du hvile hos Dine Fædre og møde Herren, naar han kommer i Skyerne."

Nu, sagde John Whitmer, jeg har opnaaet en god gammel Alder og jeg har vandret over alle mine Fjenders Støv.

Vi sige Farvel til Een af Hine, som skrev en Del af Mormons Bog efter Profetens Diktering og Een af de otte Vidner. I sin Tro var han urokkelig som Klippen, og da Joseph Smith, da han levede i Plano, sendte Bud til John Whitmer og bad ham atter at bekræfte sit Vidnesbyrd, svarede han: „Jeg har aldrig tilbagekaldt det og jeg har intet at bekræfte igjen."

Med Hensyn til at forene sig med Kirken sagde han: „Jeg har et Vidnesbyrd, som jeg annammede da jeg blev oprejst som et Vidne — hint Vidnesbyrd har aldrig forladt mig, jeg har det idag, og jeg er paa det Sted, hvor jeg bør være, overensstemmende med Mormons Bog, som er den Lov, der skulde udgaa fra Zion, hvis Centrumsstav aldrig vil blive flyttet herfra, Jackson County, Missouri."

Han besad en fast og urokkelig Tro paa Zions Gjenoprettelse og Sejer paa dette Fastland (Amerika) og paa Opbyggelsen af Templer i Independence og Far West, Missouri.

John Whitmer var i Besiddelse af Afskrifter af Pladerne, med Oversættelsen nedenunder, og viste dem til mig tilligemed andre værdifulde Manuskripter. Jeg skal korrespondere med Sahra Whitmer, og haaber at hun vil være villig til, med David Whitmers Tilladelse, at gjengive Kirken hine Dokumenter.

Arizona Kolonierne.

Vi optage følgende interessante Brev fra «Deseret News»:

Moan Coppy d. 28 Juni 1878.

Præsident John Taylor.

Kjære Broder.

Lige nu hjemkommen fra en Rejse til Saltflodsgebetet tænker jeg, at nogle faa Linier desangaaende ej kunde være uden Interesse. Afstanden fra Moan Coppy er omtrent 400 eng. Mil.

Jeg fandt flere af vore Brødre bosatte ved denne Flod. De vare alle iøvrigt beskjæftigede med at bringe Saltflodens Vande op paa en stor Landstrækning beliggende mellem Salt og Gilafloderne. Denne Landstrækning overgaaer i Udstrækning nogen jeg har seet i Arizona. Den synes at være af en god Jordsmon. Brødrene fortalte mig at godt Vand kan faaes ved at grave Brønde paa 40 til 50 Fods Dybde. Jorden og Klimatets Beskaffenhed er vel passende for Vindyrkning og andre Frugter, for Sukkerrør, Bomuld, søde Kartofler, Appelsiner og Oliven. Appelsintræerne i Dommer Haydens Frugthave ere meget lovende, ligesaa Citron og Limontræerne, og han nærer de bedste Forhaabninger om at dyrke disse Frugter ligesaa gode som dem, der dyrkes i Los Angelos, Søndre Kalifornien, da Klimaet er det samme.

Brødrene have Fordel af en gammel Kanal, som af en af de gamle Indvaanere kaldes Montezuma Kanalen. De sige, at den kan spores omtrent 20 eng. Mil i Retning af Gilafloden, med flere længere Forgreninger. Disse Kanaler syntes i ældre Tid, at have vandet vidtstrakte Landstrækninger, og Sporene af Ruiner vise, at Landet har været tæt beboet af et ædlere og mere oplyst Folk end Landets nuværende Urindvaanere. Bygningerne maa, efter Levningernes Udseende at dømme, have været byggede af Cement. Da denne Montezuma-Kanal gjennemskjær Højlandet i en Længde af to Mil er Arbejdet forbavsende. Gjennemskjæringen har en Midbelvidde af 50 Fod er fra 10 til 12 Fod dyb samt er gravet gjennem smaa Sten og et meget haardt Jordlag. Et saadant Arbejde skulde syntes som et storartet Foretagende i denne oplyste Tid, med alle Nutidens Opfindelser for at udføre saadanne Arbejder. Vort Folk anvender denne Kanal, og den er mange Tusinde Dollars værd for dem. Den er bleven undersøgt af en dygtig Ingeniør, og han har udfundet at den kan bruges uden meget Arbejde, og hele Kanalen kan benyttes naar den bliver udrenset.

Jeg ser en stor Aabning for de sidste Dages Helliges Nybygder paa Saltflodsgebetet. Jordens Mangfoldighed og Godhed kan ikke overgaaes i Arizona eller New-Mexiko; og jeg indser at ved en omhyggelig Udvikling vil det blive Arizonas Frugthave. Det er af stor Vigtighed at vort Folk besidder det Land, og i en kort Fremtid vil det blive uvurderligt for de Sidste Dages Hellige, ved gjennem forenet Arbejde at gjøre sig til et selvstændigt Folk; det Land er bedst passende dertil af noget, som jeg har set i Vesten.

Broder Dan Jones har bosat sig nedenfor denne Kanal. Jeg fandt ham tilfreds, og han har god Fremgang med sit Arbejde, hvilket jeg anser for meget omfattende. De have faaet en god Grøde iaar, som for det meste var indhøstet da jeg forlod Landet.

Han har en Kanal, som tilhører

hans Selskab. Han har et stort Antal Pima Indian-Landbrugere under sit Opsyn, de vande deres Jord fra hans Kanal. De have havt Lykke i deres Landbrug iaar og have faaet en god Hvedehøst. I Broder Jones have de fundet en Velgjører; han har bragt Midler i deres Hænder, hvorved de om en kort Tid ville blive selvstændige, som de ikke have været siden de bleve bekjendte med de Hvide. Deres Gebet er ved Gilafloden, et lille Stykke ovenfor dens Forening med Saltfloden. Dette Land har i mange Slægter været beboet, og Beboerne have opholdt sig selv, hvilket de kunne endnu, hvis de havde deres Rettigheder; men Mexikanerne og Amerikanerne have taget dem fra dem, de have nedsat sig længere oppe ved Floden og berøvet de gamle Indbyggere deres Vandrettighed; Broder Jones er yndet af dem, paa Grund af den Hjælp de have faaet ved at han har ordnet og undervist dem om deres Arbejde. Nogle faa af de ledende Høvdinge ere blevne døbte og synes at være oprigtige i deres Gudsdyrkelse. Paa min Tilbagereise kom jeg gjennem det navnkundige Tanto Basin. Der fandt jeg et udmærket Græsland og et stort Stykke dyrket Land, med tilstrækkeligt Vand; men Landet er meget ujævnt, og kunde blive udmærket til Kreaturavl.

Freeman fra Washington, Utah, og nogle Flere af vore Brødre have kjøbt Land i disse Egne. Den største Del af Vandet holdes af Fremmede for Spekulation. Det kan kjøbes temmelig billigt. I det Tilfælde at vore Brødre optage Saltflodsgebetet vil Tanto Basinet blive af stor Værdi for Kreatur- og Faareavl. Brødrene ved Little Colorada have god Fremgang med deres Arbejder. Udsigterne for en god Høst ere lovende. Indinanernes fredelige Stemning har aldrig været bedre. I Moan Coppy er Udsigterne for en god Høst meget lovende. Men vi have ej Mænd nok til drage Fordel af Landet og udføre Missionsarbejderne.

Deres Broder i Evangeliet
Andrew S. Gibbons,

Tidernes Tegn.

Vi optage følgende Artikel fra «Deseret News», skreven af Orson Hyde, den 1ste Juli 1878.

Min Hukommelse gaaer næsten 70 Aar tilbage i Verdenshistorien; men jeg erindrer ikke nogen Tid, da der lægges saa megen Interesse og Spænding for Dagen for at udgrandske de himmelske Legemers eller Planeters Bevægelser, som i disse sidste Dage. Ikke alene nogle faa Professorer i Astronomi, Philosophi eller Mathematik interessere sig dybt for Formørkelser og den ene Planets Gjennemgang gjennem den andens Løbebane, men endog politiske Regjeringer udruste Skibe til Videnskabsmænd, og sender dem til de Dele af vor Planet, der ere de bedste Punkter for nøiagtige Jagttagelser af himmelske Tildragelser. Hvad er Aarsagen til dette tilsyneladende forøgede Begjær efter at udgrandske Sphærernes Sprog? Er det mulig at vor Jords moralske, fysiske og politiske Atmosphære, understøttet af „Mormon"- Profeternes Vidnesbyrd har indprentet Overbeviisningen i Menneskenes Hjerte at Enden er nær? De have

gjort et saadant Indtryk paa ethvert rettænkende, fordomsfrit og dydigt Sind, at vi kunne ligesaa godt nægte at Jorden ikke bliver vaad af Regnen fra Himlen, som at nægte at de nuværende Tegn ikke betyder Nærmelsen af det store Vendepunkt. Ligesom den Grund hvorpaa Huset staaer ikke bliver vaad af Regnen, fordi Taget beskytter den, saaledes er mange Hjerter saa fuldstændig indhyllede i Stolthed, Overtro, Traditioner, Selv-Retfærdighed og bittert Had, at den velgjørende Regn, og Duggen fra Himlen ikke kan gjennemtrænge det. De have Hjerter, men kunne ikke fatte og forstaa.

Vi „Mormoner" have gjort alt hvad vi fornuftigvis kunne gjøre for at overbevise Menneskene om at vi ejer Guds Sandhed og vi have ydmygt raadet dem til at annamme den, og advaret dem for Faren, hvis de forkastede det, men de vil ikke troe os, skjøndt vore Spaadomme blive opfyldte ligefor deres Øjne, kan de dog ikke mere se det, end dem, som brændes af den Hede, kan se den Skaal i Englens Haand, hvoraf den brændende Ild udgydes, som plager vor Jord.

Herefter vil ej de Forbedringer og Istandsættelser af Ulykker holde Ligevægt med de Ødelæggelser, der foraarsages af Elementerne og Ulykker. Nationerne ville blive hærjede af Krig, som deres egen mistroiske Politik bliver Aarsag til. Deres urene Vandel og Røveri vil foraarsage mange Uroligheder og megen Sorg. Da Profeten Joseph Smith engang talede fra en Forhøjning i Nauvoo om vore Forurettelser i Missouri, sagde han: „Hvis Regjeringen ej godtgjør os for den Uret vi have lidt i denne Stat, vil den faa Pøbeloprør fra Maine til Louisianna, indtil Folkets Hjerter ere tilfredsstillede."

Der har altid været en usynlig Undersøgelseskomite, som optegner og erindrer alle disse Hændelser. Skjøndt usynlig, har den dog ikke været ledig. Mr. Potters Komite har gjort meget, men hin Komite vil gjøre mere, og intet falsk Vidnesbyrd saaer Tilladelse til at aflægges for den.

Mit Hjerte sørger, og beklager Verden for den Nød og Gjenvordighed, som vil komme over den, og min Aand er fyldt af smertelig Ængstelse og det vilde glæde mig meget om der kunde ske en Forandring. Frelseren sagde engang: Oh Jerusalem! Jerusalem! hvor ofte har jeg ikke villet samlet dine Børn, som en Høne samler sine Kyllinger under sine Vinger, men I vilde ikke!

„Mormonismen" døde ej med Brigham Young, thi den er Himlens Sandhed, og vil evig leve. Derfor, Jøde og Hedning, Hellig og Synder, Flittig og Ligegyldig, betragt Eders Vej vel, og bered Eder for hvad som skal komme.

Med Agtelse

Orson Hyde.

Blandinger.

Jordrystelse i Taschkent. Ifølge Turkestanskija Vjedomesti bemærkedes i Byen Taschkent den 14de August Kl. 1.44 Min. og Kl. 5 om Morgenen en Jordrystelse, der var ledsaget af en underjordisk Larm. Bevægelsen foregik fra Øst til

Vest, og skjøndt der ingen Skade skete, var Rystelsen dog saa stærk, at Bohavet i flere Huse væltede om, og der herskede stor Skræk iblandt Indbyggerne.

En Kulgrubeexplosion, der betegnes som den skrækkeligste Ulykke af den Art, som nogensinde er hændet i Syd-Wales, forefaldt den 18de Septbr. ved Abercane Old Pit, i Nærheden af Newport. Gruben er c. 440 Alen dyb og havde hidtil været anset for fuldstændig sikker. Der var taget alle Forholdsregler for at forebygge Ulykkestilfælde. Maskineriet var af den mest fuldkomne Art, og det var bestemt paalagt Arbejderne at bruge Sikkerhedslamper. Den Skakt, som nu benyttedes, blev sænket paa Prindsen af Wales's Bryllupsdag i 1862 og kaldtes derfor Prindsen af Wales's Skakt. Indtil i Onsdags var der Intet, som tydede paa, at der var Noget i Vejen, og Onsdag Formiddag gik 371 Arbejdere ned i Gruben, men 21 af dem kom senere op og afleverede deres Lamper, saa at der var 350 tilbage. Kl. 12, 10 M. hørtes med Eet en rullende Lyd, og i det Samme stod en Røg- og Flammesøjle 300 Fod op i Luften. Folk strømmede til Skakten, og medens Kvinder og Børn jamrende flokkedes om Nedgangen, blev der truffet alle Forberedelser til at komme Arbejderne i Gruben til Hjælp. Det lykkedes snart at faa 82 Mænd og Drenge, der havde arbejdet i Nærheden af Skakten, levende op. Omtrent 600 Alen fra Skaktens Bund var Stalden, og her fandt man 14 døde Heste, men videre kunde man ikke trænge frem paa Grund af Luftens slette Beskaffenhed. Endnu bragtes en halv Snes Mand levende op, men saa forbrændte, at to af dem døde kort efter, og desuden optoges syv Lig. Hele Resten af den talrige Arbejdsmængde der om Morgenen var gaaet ned i Gruben, er efter al Rimelighed omkommen. Da de første Efterretninger om Ulykken affendtes, stod Gruben i Brand, og man var endnu ikke enig om, hvad man skulde gjøre. Der var Tale om at sætte Gruben under Vand, men da man derved absolut vilde dræbe Alle, som imod Formodning endnu var ilive, betænkte man sig meget derpaa. Natten mellem Onsdag og Torsdag besluttede man sig dog til at foretage dette Skridt, og der blev strax sat Arbejdere til at lede Vandet fra en nærliggende Kanal hen til Gruben. Dette Arbejde var snart udført, og da Telegrammerne affendtes Torsdag Aften fra Ulykkesstedet, strømmede Vandet paa to Steder ned i Gruben. Vandtilstrømningen antages at maatte vedblive i 48 Timer; naar da Ilden var slukket, skulde Vandet igjen pompes ud, og først da vilde man kunne komme til Ligene, hvis Antal efter de seneste Opgivelser ansloges til 256.

En vidunderlig Hukommelse. I Vilna opholder der sig for Tiden ifølge Vilna Vjestnik en Mand med et Vidunder af Hukommelse. Det er en Jøde ved Navn David Rosenfeldt, der er i den Grad bevandret i Talmud, at han kan alle 36 Bind udenad, og er istand til at remse Indholdet op, saavel forfra som bagfra, lige fra Begyndelsen til Enden. Han kan endogsaa huske, med hvilket Ord enhver Side i de 36 Bind begynder, og opgiver man ham et Ord, der forekommer mindre hyppig, er han istand til at angive alle de Steder, hvor det findes, baade med Pagina og Linieantal. Naar man ønsker det oplæser han et opgivet Antal Linier uden nogensinde at læse et eneste Ord mere op, end de indeholde.

Pilgrims Sang.

Vi er paa vor Vej til Liv og Salighed,
Kom med os og gaa til Fredens Hvilested,
Som beredt for os til Fryd og evig Fred.
Derfor glad udbryd i Sang.

Chor.

Ja med Fryd, glad udbryd,
:,: Pris med Sang, det Guds Lam. :,:
Paa vor Vandring mod vort Hjem;
Frem paa Livsens Bane, paa den snevre Vej,
Som os føre vil, saafremt vi svigte ej,
Bort fra Synd og Sorg, ja Mørkets Slaveri;
Kom med os, hver Træl, bliv fri.

Hvilken Trøst at stole paa hans sande Ord,
Da han lovet har at samle de, som troer,
Før han komme vil med Magt og Englekor.
Derfor glad udbryd i Sang.

Fremad, derfor frem, thi Lyset skinner klart,
Zions Sønner bærer Budet nu med Fart,
At han komme vil, og Timen kommer snart.
Derfor glad udbryd i Sang.

Nu Basunen lyder for enhver især:
„Kom fra hende ud", snart Babel med sin Hær
Falde vil, thi Sandhed er et mægtig Sværd.
Derfor glad udbryd i Sang.

W. Christensen.

Indhold.

Tale af Ældste Wilford Woodruff . . 1.
Napoleon den Første . . . . 7.
Redaktionens Bemærkninger:
Gjerninger tale højere end Ord . . 8.
Ankomst . . . . 9.
Beskikkelse . . . . 9.
Korrespondance . . . . 9.
John Whitmer's Død . . . . 10.
Arizona Kolonierne . . . . 12.
Tidernes Tegn . . . . 13.
Blandinger . . . . 14.
Pilgrims Sang . . . . 16.

Kjøbenhavn.
Udgivet og forlagt af N. C. Flygare.
Lorentzensgade 14, 1ste Sal.
Trykt hos F. E. Bording.